

ת"פ 60892/01 - מדינת ישראל נגד סאגד אלעצם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60892-01-13 מדינת ישראל נ' אלעצם

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאגד אלעצם

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוזי ג'ניה קלינמן

ב"כ הנאשם: עוזי מוחמד מחמוד

זכור דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות פגעה באתר עתיקות, לפי סעיף 37(א) לחוק העתיקות, התשל"ח - 1978 (להלן: "חוק העתיקות"), חפירה ללא רישיון חפירה חוק, לפי סעיפים 9(א) ו- 37(ב) לחוק העתיקות, הייצקים מיוחדים, לפי סעיף 453(ב)(2) לחוק העונשין התשל"ז- 1977 ושהייה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב- 1952.

2. ביום 5.7.11 בשעה 07:00, חפרו הנאשם ואחרים בעזרת כל חפירה וגלאי מתכות באתר העתיקות הארכיאולוגי המוכרז "שלוחת השירות", ובו שרידי מבנים עתיקים, בורות מים ומתקנים תת קרקעיים רבים, ורבים מהממצאים בו הם מימי בית שני עד לימי מרד בר כוכבא. החפירה גרמה לנזקים קשים לאתר ובכלל זה נגרם הרס לקורות המבנים, נפגעו השכבות הארכיאולוגיות בתחום השטח וכן נשברו קיר עתיק מהתקופה הרומית וכל חרס עתיקים. הנאשם והאחרים התכוונו לשחות באתר העתיקות למשך מספר ימים ולשם כך הוציאו במזוינים, מזון וציוד אישי לשהייה במקום. מפקחי היחידה למניעת שוד עתיקות ברשות העתיקות הבחינו בנאשם ובאחרים כשהם חופרים באתר. למקום הוזעקו מפקחים נוספים והחל מרדף אחר הנאשם והאחרים, אולם הם הצליחו להימלט. באותו עת שהה הנאשם בישראל ללא שהוא בידו היתר כניסה או שהיה כדין.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בענינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין שישה לשמונה- עשר חודשים מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה וקנס, תוך שהדגישה את הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען של העבירות והנזקים הבולטים הפיכים שנגמרו באתר העתיקות. ב"כ המאשימה הפנהה לפסיקה וביקשה לגזר על הנאשם עונש של שנתי מאסר בפועל, מאסר מוותנה וקנס ממשמעותי.

עמוד 1

4. ב"כ הנאשם בקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם המתייחס לשירות לרווחת הציבור ומגיע עד שישה חודשים מאסר בפועל וביקש להימנע מלגורור על הנאשם עונש מאסר בפועל, בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום, ומazel ועד לסיום ההליכים. ב"כ הנאשם טען כי בחלוף הזמן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים וכי ביום הנאשם נושא היתר כניסה לישראל.

5. הנאשם בדבריו האחרון אמר כי הוא עובד בישראל בתחום הבניין, כי הוא נשוי ואב לשלושה ילדים, ומצפה לlidat' לצד הרביעי וכי כל מבוקשו הוא לפרק את משפחתו בדרכים חוקיות. הנאשם בקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

6. עבירות כניסה לישראל שלא כדין פוגעת בריבונות המדינה ובזכותה להחלת מילוי הבאים בשעריה, תוך מניעת כניסה של מי שמהווים סכנה לבטחון המדינה או עשויים לפגוע בבטחון הציבור או בשלוםו.

7. במקרה דנן, הנאשם נכנס לישראל שלא כדין כדי לבצע עבירות פליליות עצמאיות ובכך פגע בשלום הציבור והגשים את אחת הסכנות שאוthon ועוד חוק הכניסה לישראל למונע. למרבה המזל, העבירות שביצע הנאשם בהיותו בשטח ישראל לא כללו פגיעה בנפש או בגוף של אדם, ואולם ממשמעו, כפי שיווהר להלן, היא גדולה, מעבר לגרימת נזק בלבד. ומשכך, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים על ידי חוק הכניסה לישראל היאBINONIOT.

8. עבירות ההיסטוריה והעבירות לפי חוק העתיקות שביצע הנאשם מגנות על ממצאים ארכיאולוגיים שהם נכסים ציבורוניים לשמר ערכי תרבות היסטוריה ו מורשת הארץ. על חשיבותם של ערכים אלה עמד בית המשפט העליון בפסק דין בע"פ 5502/12 גולן ב' מדינת ישראל (פורסם בנוו 29.9.13):

"**ממצאים ארכיאולוגיים הם קניין הכלל וחשוב שיישארו כאליה - להנאת הציבור כולו, לקידום הידע, ולשם שמירתם לטבות הדורות הבאים.** זאת ועוד, **חפירות בלתי מבוקרות והמסחר שבא בעקבותיהן גורמים לא רק לגזל של מושבים מתקלים ולהעלמתם מן הציבור, אלא גם לפגיעה בחקר ההיסטוריה והתרבות - בשל האופן שבו הן משבשות את חשיפתן המוסדרת של שכבות ההיסטוריות המונחות באופן מוחשי זו על גבי זו."**

9. במקרה דנן מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים על ידי חוק העתיקות וUBEIRAT HAHIZK GBOVA. כפי שעולה מתוך הכרעת הדיון, שהtabessa על עדויות וחווות דעת אנשי רשות העתיקות, הנזקים שגרמו הנאשם והאחרים לאתר העתיקות הם קשים, חמורים ובלתי הפיכים. מדובר בחפירה גדולה מבחינות היקפה, אשר הובילה לפגיעה בעתיקות עצמן ובكونספט הארכיאולוגי.

10. חומרת המעשים מטעמת לנוכח העובדה העולה מתוך הראיות לפיה קדם להם תכנון מדויקדק-

הנאשם והאחרים הצדיאו בקפידה והגיעו לאתר שבדיהם כלים רבים ששימשו אותם לחופירות ולאיתור עתיקות וצדוד המאפשר שהייה בת מספר ימים במקום.

.11. הנאשם חבר לאחרים לצורך ביצוע העבירות. לروع המזל, הנאשם הוא היחיד שגורם האכיפה הצלicho לתפוס ולבסס נגדו תשתיות ראייתית מספקת לצורך העמדה לדין, ואולם העובדה כי כל היתר הצלicho להימלט ולא העמדתו לדין אינה מהווה שיקול לקלוא בקביעת מתחם העונש ההולם או בקביעת העונש. כאן המקום להזכיר, כי טענת הנאשם לאכיפה ברורנית נדחתה במסגרת הכרעת הדין.

.12. בחינת הפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים גזרו בבית המשפט עונשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. כך למשל ברע"פ 5216/15 **אלמטור נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 29.7.15) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל בגין חמישה- עשר חודשים לצד רכיבי ענישה נלוויים, אשר נגזרו על מספר נאים שביצעו מעשים דומים לאלה שביצעו הנאשם ואף בנסיבות פחות חמורות; ברע"פ 8094/12 **אבו טיר נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 7.1.14) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בגין שבעה חודשים לצד רכיבי ענישה נלוויים שנגזרים על נאים שביצעו עבירות היזק וחופירות באתר עתיקות, אך שהו בישראל כדין. וראו גם ת"פ (שלום י-ם) 3318/05/05 **מדינת ישראל נ' אל עמלת ואח'** (פורסם ב번호 9.8.05); ת"פ (שלום רמלה) 12-19634-06-12 **מדינת ישראל נ' אל עמלת ואח'** (פורסם ב번호 29.11.12).

.13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שבנה הורשע הנאשם נع בין שנים- עשר לעשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל ולצדם עונשים נלוויים של מאסר מותנה וקנס.

.14. הנאשם והאחרים הגיעו באוצרות תרבות מתחן מניע של השגת רוח כלכלי. עובדה זו מחייבת ענישה הכלולית בתוכה גם רכיב כספי משמעותי, שתכליתו להבהיר כי ביצוע העבירות אינם כדי גם מהבחינה הכלכלית. ברם, כמצוות סעיף 40ח לחוק העונשין התשל"ז- 1977, אתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת גובה הקנס.

העונש המתאים לנאשם

.15. הנאשם בן 30 ובגילו הרישום הפלילי שלו הרשעה נוספת לשנת 2015 בגין עבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר, זיווג בכוננה לקבל דבר ושימוש במסמך מזויף ונגזרו עליו מאסר על תנאי והתchieבות. הgam שההרשות הנוספת עניינה בעבירות שביצעו לאחר ביצוע העבירות בתיק זה, הn בוצעו תוך כדי שהתנהל משפטו של הנאשם, ויש בכך כדי ללמד כי הלייכים משפטיים שהתנהלו נגדו לא הרתינו אותו מביצוע עבירות פליליות נוספות. עובדה זו מחייבת שיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בთוך מתחם העונש ההולם.

.16. מובן כי אין לשקל לחובת הנאשם את תביעתו כי תובנה ראיות להוכחת אשמתו. מנגד אין הנאשם זכאי להקלות שלhn זוכה מי שמקבל אחריות על מעשיו. אי קבלת אחריות על המעשים ממשמעויה במקרה

דן גם העדר הכרה בפסול שביהם, ולצדה חשש שהנאשם ישוב לבצעם. עובדה זו מחייבת אף היא שיקילת שיקולים של הרתעה אישית.

.17. העבירות בתיק זה בוצעו בשנת 2011, ומАЗ חלפו כשבוע שנים. כתוב האישום הוגש בחודש ינואר 2013, השנה וחצי לאחר ביצוע העבירות. דא עקא שהדבר אינו נבע משינוי בטיפול המאשימה בתיק. כפי שעלה מתוך חומר הראיות ותואר בהכרעת הדין- עם גילוי העבירות, הנאשם והאחרים נמלטו מזירת העבירה והצליחו לחמק ממקוח רשות העתיקות שدلכו אחריהם. לאחר מכן נקטו אנשי הרשות בעoulderות חקירה שונות לצורך גילוי זהותם של מבצעי העבירות ולאחר שהתבררה זהותו של הנאשם כאחד החשודים בביצוען, ננקטו פעולות לצורך איתורו. כתוב האישום הוגש ימים ספורים לאחר מעצרו של הנאשם יחד עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים. מАЗ הגשת כתוב האישום ועד לסיום שמיית הראיות חלפו מספר שנים, שעה שחלק מהධינום נדחו בשל אי התיאצבות הנאשם או מטעמים הקשורים בהגנה, חלק בשל אי התיאצבות עדי התביעה או מטעמים הקשורים בתביעה, דין והוכחות אחד נדחה בשל כך שנקבע ליום הבחרות לכנסת ושני דין נדחו בשל אילוצי יומני השופטים שדנו בתיק באותה עת. גם שחלק מהזמן שחלף אינו רובץ לפתחו של הנאשם, לא ניתן להתעלם מכך שגם בתנהלותו של הנאשם הובילה להתר艰苦ות המשפט. חלוף הזמן, אם כן, שבמהלכו ביצע הנאשם עבירות נוספות שבהן הורשע, אינם עומדים לזכות הנאשם.

.18. שקלתי את נסיבותו המשפטיות של הנאשם- היותו אב לילדיים האחראי על פרנסת משפחתו. גם שמוון כי גזרת עונשו של הנאשם מתוך מתחם העונש הולם עשויה לפגוע בבני משפחתו, לא מצאת כי יש בכך כדי לאין את יתר שיקולי העונשה ולהצדיק חריגה ממתחם העונש הולם.

.19. מכלול הנסיבות שתוארו מוביל למסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנאשם בחלוקת האמצעי של מתחם העונש הולם, ברם אמnu מלעות זאת, ולא אחרג מעבר לעונש שלו עתירה המאשימה, המצוית בתחום המתחם.

.20. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שניים- עשר חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, מיום 13.2.2013 ועד

א.

יום 4.2.13.

ב. ארבעה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר ממאסר שלא עבר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא עבר עבירה מסווג פשע לפי חוק העתיקות.

ד. חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר
 שלא עבר עבירה מסווג עונן לפי חוק העתיקות.

ה. קנס בסך 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום

.2.12.18

זכות ערעור לבית משפט המחויז בירושלים בתחום 45 ימים מהיום.

נitan היום, י"א تموز תשע"ח, 24 יוני 2018, בnocחות הצדדים.